

TICHELEN, Geo van (eigenlijk Georges), handelaar (Antwerpen 6 januari 1894 - Antwerpen 30 september 1970).

Van Tichelen sproot uit een onderwijzersfamilie; Hendrik van Tichelen was zijn oudere broer. Geo van Tichelen kreeg zijn middelbare opleiding aan het atheneum te Antwerpen in de sectie der moderne humaniora. Na gedurende enkele tijd werkzaam te zijn geweest in de handel trok de studie in de geneeskunde hem aan. In enkele maanden verzamelde hij voldoende kennis van Latijn en Grieks om te slagen voor het examen voor de Centrale Examencommissie, dat toegang verleende tot de universiteit.

Tijdens zijn studiejaren aan het atheneum speelde Van Tichelen aldaar een belangrijke rol. Hij was een der actiefste leden van de Vlaamsche Bond, waarvan zo vele leden later in de V.B. grote betekenis zouden verwerven. Hij werd voorzitter van deze Bond en hield er talrijke lezingen en besprekingen. Hij werkte mee aan het studentenblad *De Goedendag*.

Zijn universitaire studie, die hij begonnen was aan de universiteit te Gent, werd na het eerste jaar onderbroken door de oorlog van 1914. Van Tichelen werd tijdelijk ambtenaar op de afdeling onderwijs van de stad Antwerpen. Hij verkeerde geregeld in de kring van Antwerpse flaminganten en kunstenaars, die zich gevormd had rondom Paul van Ostaijen, van wie hij een goede vriend was.

Toen in 1916 de universiteit te Gent door de bezet-

tende overheid heropend werd met het Nederlands als voertaal, was Geo van Tichelen enthousiast voor deze maatregel en besloot zijn studie aan de vernederlandsste universiteit voort te zetten. Hij werd voorzitter van het in mei 1916 opgerichte Nationaal Vlaamsch Studentenverbond (z. aldaar), spande zich in om de vernederlandsingsmaatregel te doen slagen en stelde, samen met Herman Vos, het manifest op om de studenten aan te zetten in Gent te komen studeren. In het Gents studentenmilieu vervulde Van Tichelen tijdens de bezetting een leidende rol. Hij werkte mee aan het studententijdschrift *Aula*.

De bevrijding van 1918 maakte een eind aan de universitaire studie van Van Tichelen. Hij vestigde zich toen te Antwerpen als handelaar in farmaceutische produkten. Deze handel, geheel alleen gedreven en zonder belangrijke geldmiddelen, liet hem nauwelijks toe in zijn bestaan te voorzien; hij werkte moedig verder en wist, ondanks al zijn beslommeringen, toch steeds de nodige tijd te vinden om op de hoogte te blijven van de jongste literatuur en van het moderne denken.

In de periode der bezetting 1940-'44 opteerde hij beslist voor de collaboratie. Hij werkte mee aan de radiouitzending en was een tijdlang hoofdredacteur bij Belgapress (een filiaal van het Deutsches Nachrichtenbüro). Na de oorlog werd hij vervolgd en gestraft. Hij heeft verscheidene jaren in de gevangenis te Turnhout doorgebracht. Na zijn invrijheidsstelling leefde hij een stil en teruggetrokken leven en verdiende zijn brood met vertaalwerk. Het contact met de oude vriendenkring bleef echter gehandhaafd en velen hebben met verbazing vastgesteld, hoe groot zijn belezenheid was en met welke scherpe realiteitszin hij oordeelde over de hedendaagse denkrichtingen. Zijn liefste studieobject was de wijsbegeerte van Kant, die hij zeer grondig heeft uitgediept en waartoe hij steeds weer terugkeerde.

LITERATUUR : G. Borgers, *Paul van Ostaijen, een documentatie*, 2 dln. (1972); - E. de Bens, *De Belgische dagbladpers onder Duitse censuur (1940-1944)* (1973).

RENE VICTOR